Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 36 515 van 22 december 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 8 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die loco advocaat M. DRIESSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2008 het Rijk binnen en diende op 23 september 2008 een asielaanvraag in. Op 19 augustus 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Rahovicë, gemeente Preshevë en hebt u de Servische nationaliteit. Ten tijde van het gewapende conflict in uw regio, met name op 27 juni 2000, zou u zich als gewoon soldaat hebben aangesloten bij het etnisch Albanees bevrijdingsleger UÇPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegjë en Bujanovc). In mei 2001, twee dagen na het einde van de oorlog, zou u op bezoek gegaan zijn bij Halit, een verre neef. Servische

militairen zouden tijdens uw bezoek in de woning van Halit binnengevallen zijn, op zoek naar wapens. U zou een klap gekregen hebben en u zou verplicht geweest zijn om vier uur lang in de woning te blijven. Ten slotte zouden de soldaten alle aanwezige mannen hebben meegenomen, behalve u en uw neef, Nehad. Omdat u na de oorlog geen bewegingsvrijheid had, vertrok u in 2003 naar Duitsland. In juli 2006 zou u vrijwillig naar uw geboortestreek teruggekeerd zijn omdat u van uw familie vernomen had dat de situatie gestabiliseerd was. U zou na uw terugkeer geen problemen gehad hebben met de autoriteiten. Omdat u zich niet veilig voelde en omdat u bang was om opgepakt te worden, zou u niet vaak naar buiten gegaan zijn. U zou de woning enkel verlaten hebben om te gaan werken in de bouwsector of als uw vrienden u vroegen ergens mee naartoe te gaan. In juni of juli 2008 zou er een conflict ontstaan zijn tussen u en een andere etnische Albanees, Hajredin, die werkte bij de verkeerspolitie. Hij zou zich voornamelijk hebben beziggehouden met het beboeten van foutparkeerders. Hajredin zou op de hoogte geweest zijn van uw verleden als UÇPMB-soldaat omdat uw eenheid tijdens de oorlog in de woning van zijn vader zou overnacht hebben. U zou samen met uw familie een perceel landbouwgrond hebben gehuurd palend aan de gronden van Hajredin. Er was een gemeenschappelijk irrigatiesysteem beschikbaar voor alle percelen, maar Hajredin zou jullie verboden hebben om dit te gebruiken. Op een dag zou u Hajredin zelf ook hebben aangesproken, maar hij zou geweigerd hebben om water ter beschikking te stellen. Toen u verder reed met de tractor, zou u Hajredin horen praten hebben met uw vader en u zou teruggekeerd zijn. De gemoederen zouden verhit geraakt zijn en u zou gevochten hebben met Hajredin en diens zoon. Hajredin zou gewond geraakt zijn en hij zou gedurende een maand werkonbekwaam geweest zijn. Hij zou een gerechtelijke procedure tegen u gestart hebben en jullie zouden beiden verschenen zijn voor de rechtbank van Preshevë. In september 2008 zou u opnieuw naar Europa gevlucht zijn en u hebt in België asiel aangevraagd op 23 september 2008. Ongeveer een jaar na het voorval met Hajredin zou u veroordeeld zijn tot een geldboete en uw ouders zouden die betaald hebben. Tijdens de procedure in de rechtbank zou Hajredin gezegd hebben dat u nog voor het UÇPMB had gevochten. Dit zou niet genoteerd zijn in het dossier omdat het niets te maken had met het conflict. U vreest echter dat er ondertussen een procedure tegen u gestart werd wegens uw voormalig lidmaatschap van de UÇPMB. U bent in het bezit van uw identiteitskaart, afgeleverd op 31 mei 2007, een rijbewijs, afgeleverd op 3 juli 2007, een kleurenkopie van een attest ter staving van uw lidmaatschap van het UÇPMB, foto's ten tijde van uw lidmaatschap van het UÇPMB, een vonnis van de Gemeentelijke rechtbank van Overtredingen te Presevo/Preshevë, waaruit blijkt dat u en Hajredin beiden veroordeeld werden tot een geldboete wegens verstoring van de openbare orde, de bewijzen van de betaling van uw boete en gerechtskosten. Voorts was u ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal in het bezit van een artikel uit de krant Bota Sot, handelend over de arrestaties van voormalige UÇK en UÇPMB-strijders in december 2008 in Servië.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U stelde dat u uw geboortestreek in september 2008 verlaten hebt omdat u vreest problemen te zullen krijgen met de Servische autoriteiten omwille van uw fysiek conflict met Hajredin, uw buurman die tevens werkzaam is bij de lokale politie, over de irrigatie van landbouwgronden. Het door u aangehaalde conflict met Hajredin is echter een probleem van louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houdt als dusdanig geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming van dezelfde wet. Uit niets blijkt bovendien dat u in deze zaak benadeeld zou geweest zijn omwille van uw oorlogsverleden of uw etnische origine. U stelde in dit verband wel dat Hajredin voor de politie werkt en dat u als enige veroordeeld werd voor de vechtpartij (gehoor CGVS p. 8 t/m 10). Uit het door u neergelegde vonnis van de rechtbank van Overtredingen van Preshevë, dd. 19 februari 2009, blijkt echter dat jullie allebei veroordeeld werden tot een boete van 10.000 dinar, vermeerderd met 500 dinar gerechtskosten wegens het verstoren van de openbare orde. Bovendien gaf u toe dat u wel degelijk schuldig was aan bovengenoemde feiten en verklaarde u zelfs dat u Hajredin zo hard geslagen hebt dat hij gedurende een maand werkonbekwaam was (gehoor CGVS p. 9 en 11). Uw vrees voor een bijkomende procedure omwille van uw lidmaatschap van het UÇPMB tijdens het gewapende conflict in uw regio (gehoor CGVS p. 10 en 11) is dan weer gesteund op een louter persoonlijk vermoeden dat niet gestaafd wordt door enige concrete gegevens. U stelde dat Hajredin tijdens de rechtszaak melding zou gemaakt hebben van uw activiteiten voor het UÇPMB, maar in het door u neergelegde vonnis wordt hier echter niets over vermeld (gehoor CGVS p. 10). U

verklaarde bovendien dat de opmerking van Hajredin niet genoteerd werd door de bevoegde autoriteiten omdat deze niets ter zake deed (gehoor CGVS p. 10). U gelooft echter dat er toch een bijkomende procedure werd opgestart omwille van uw lidmaatschap van het UÇPMB (gehoor CGVS p. 10 en 12). U zou echter nooit geïnformeerd hebben of dit daadwerkelijk het geval is (gehoor CGVS p. 10). Van een persoon in uw situatie kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij op de hoogte is van zijn juridische situatie in Servië. Indien er daadwerkelijk een gerechtelijke procedure tegen u werd opgestart, zou u dit moeten weten of op zijn minst kan verwacht worden dat u alles in het werk hebt gesteld om dit te weten te komen, hetgeen u niet heeft gedaan (gehoor CGVS p. 10).

Hieraan dient nog toegevoegd te worden dat uw vrees voor gerechtelijke vervolging omwille van uw activiteiten tijdens het gewapende conflict in uw regio volledig in tegenspraak zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Daaruit blijkt dat er sinds de amnestiewet van 2002, die ook op u van toepassing zou zijn, geen enkele ex-strijder van het UÇPMB werd veroordeeld louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UÇPMB. Volgens bovengenoemde wet is de amnestieregeling van toepassing op alle burgers die verdacht worden van of zich schuldig gemaakt hebben aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvegjë en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. Daarnaast voorziet de amnestiewet van de toenmalige Federatieve Republiek Joegoslavië van 2 februari 2001 ondermeer in amnestie voor personen die in de periode van 27 april 1992 tot 07 oktober 2000 misdrijven begaan hebben of op wie de verdenking rust dat ze die begaan hebben, meerbepaald: verhindering van de strijd tegen de vijand volgens artikel 118, gewapende opstand volgens artikel 124, aanzetting tot gewelddadige verandering van de grondwettelijke orde volgens artikel 133, vereniging voor vijandelijke activiteiten volgens artikel 136, evenals het toebrengen van schade aan het aanzien van de Federatieve Republiek Joegoslavië volgens artikel 157, zoals voorgeschreven door het Strafwetboek van de Federatieve Republiek Joegoslavië. De ex-UÇPMB leden die wel werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie, werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten of van oorlogsmisdaden. Arrestaties van ex-UÇK en ex-UÇPMB-strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. In 2008 heeft de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa), die de toestand in de regio van heel dichtbij volgt, geen enkele klacht over willekeurig en/of hard optreden tegen de etnisch Albanese bevolking in Zuid-Servië ontvangen. Volgens de OVSE, het UNHCR en de EU-troika werden er recent geen mensenrechtenschendingen meer gemeld in de regio Zuid-Servië. Gezien u uw activiteiten voor het UÇPMB hebt stopgezet op 24 mei 2001 (gehoor CGVS p. 1 en 2), is het niet aannemelijk dat u anno 2009 nog een risico zou lopen op vervolging vanwege deze activiteiten.

Verder haalde u aan dat uw bewegingsvrijheid sinds het einde van de oorlog beperkt is omdat de Servische ordetroepen massaal in uw regio aanwezig zijn. Daarna specificeerde u echter dat de beperkte bewegingvrijheid vooral betrekking had op de nachtelijke uren en dat u overdag wel degelijk uw woning kon verlaten om te gaan werken en naar afspraken te gaan met vrienden (gehoor CGVS p. 6). Daarnaast dient toegevoegd te worden dat u sinds het einde van de oorlog, buiten bovengenoemde veroordeling omwille van een vechtpartij, geen problemen hebt gekend met uw autoriteiten. U was twee dagen na het einde van de oorlog in mei 2001 wel aanwezig in een woning waar een huiszoeking werd verricht, maar in tegenstelling tot de meeste ander aanwezigen, werd u niet meegenomen en werd er geen vervolging tegen u ingesteld. U moest gewoon ter plaats blijven tot het einde van de huiszoeking. U zou zelf nooit door de autoriteiten benaderd of gecontroleerd zijn geweest als voormalig lid van het UÇPMB (gehoor CGVS p. 5 en 6).

Bijkomend verwees u middels een krantenartikel naar de arrestaties van ex-UÇPMB leden in december 2008 (gehoor CGVS p. 2, 11). Volgens u illustreert dit artikel dat de Servische autoriteiten de minderheden en de amnestiewet niet respecteren (gehoor CGVS p. 11). Het Commissariaat-generaal beschikt echter over informatie (waarvan een kopie als bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd) die uw verklaringen hieromtrent ontkracht en bijgevolg het ongegronde karakter van uw vrees bij terugkeer t.g.v. deze arrestaties bevestigt. De Servische gendarmerie is inderdaad overgegaan tot de arrestatie van 10 Albanezen in december 2008 en twee anderen in april 2009, maar in tegenstelling tot wat u beweert zijn deze personen wel degelijk opgepakt op verdenking van gemeenrechtelijke feiten, meer bepaald voor de eerste groep moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze gepleegd zouden hebben in Gjilan (republiek Kosovo) tijdens het gewapend verzet in Kosovo, dd. 1998-1999. De tweede groep wordt verdacht van smokkel en illegale grensoverschrijding. Uit bovengenoemde info blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het

UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden vallen niet onder de amnestieregeling.
De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteit, uw lidmaatschap van het UÇPMB en het feit dat u en Hajredin werden veroordeeld tot een geldboete n.a.v een vechtpartij, hetgeen niet betwist wordt.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt een identiteitskaart en een rijbewijs neer. Hij verklaarde een paspoort te hebben doch legt dit niet neer omdat “*Is gewassen met kleren zat nog in mijn zak en identiteitskaart was minder beschadigd want die zat in plastiek. Ongeveer twee of drie maanden voor vertrek gebeurd*.” (gehoorverslag CGVS, 16.06.2009, p.4). Dat verzoeker dergelijke bedenkelijke verklaringen aflegt inzake zijn paspoort klemt temeer daar verzoeker, die beweert illegaal per vrachtwagen naar België te zijn gereisd, evenmin zijn reisweg aantoont. Voorgaande vaststellingen houden een negatieve indicatie in wat betreft zijn asielmotieven.

3.2. Verzoekers asielmotieven zijn tweeledig. Verzoeker vreest enerzijds vervolging naar aanleiding van zijn conflict en gevecht met H. en anderzijds naar aanleiding van zijn voormalige activiteiten voor het etnisch Albanees bevrijdingsleger.

3.3. Wat verzoekers voorgehouden vervolging naar aanleiding van het incident met H. betreft blijkt uit het dossier dat verzoeker verklaarde dat hij als enige werd veroordeeld terwijl uit het neergelegde vonnis blijkt dat zowel hij als H. veroordeeld werden en ook beiden strafvermeerdering kregen voor het verstoren van de openbare orde. Verzoeker doet geen enkele poging deze opmerkelijke discrepantie inzake een fundamenteel gegeven toe te lichten. Uit zijn verklaringen blijkt overigens dat verzoeker er zich bewust van was dat hij strafbare feiten pleegde en een straf riskeerde indien hij gerechtelijk vervolgd zou worden. De opmerking in het verzoekschrift dat “*hem principieel niets te verwijten was*” kan bezwaarlijk overtuigen gelet op zijn eerdere verklaringen “*ja toen hij me sloeg heb ik hem ook geslagen (…) Hij was gewond en H. en zijn zoon hadden een bloeding aan het gezicht.*” (gehoorverslag CGVS, 16.06.2009, p.9). Verzoeker toont niet aan dat deze vervolging een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhoudt. De feiten zijn van gemeenrechtelijke aard en er zijn geen elementen die erop wijzen dat verzoeker een onrechtvaardige straf of behandeling kreeg. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.4. Wat zijn beweerde activiteiten voor het Albanees bevrijdingsleger betreft, dient te worden vastgesteld dat uit algemene informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat verzoekers voorgehouden vrees naar aanleiding van deze activiteiten niet geobjectiveerd kan worden. De informatie toont immers aan dat ex-uçpmb-leden in het huidige maatschappelijke niet in een negatief daglicht staan en er sinds de afkondiging van de amnestiewet van 2002 geen ex-uçpmb-leden vervolgd werden, behoudens voor “*criminele feiten of oorlogsmisdaden*”. Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar de arrestaties van ex-uçpmb-leden in december 2008 wijst de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen

en de staatlozen er terecht op dat deze, zoals blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier en die verzoeker niet nuttig weerlegt, werden opgepakt omdat zij ernstige misdaden hadden gepleegd en niet wegens hun vroegere militaire activiteiten. Wat betreft zijn opmerking dat "*Drie maanden geleden nog werd een familielid van verzoeker Y. A. vermoord in zijn huis door Serviërs*" dient te worden vastgesteld dat verzoeker het verband met zijn eigen voorgehouden vrees niet aantoont en overigens deze loutere bewering niet objectief ondersteund, noch aantoont dat deze moord politiek geladen was.

3.5. Verzoeker verwijst in het uiterst summiere verzoekschrift naar "*bovenstaande feiten*" en meent dat hieruit blijkt dat "*zijn veiligheid, zijn leven en zijn fysieke integriteit in gevaar zijn omdat hij door de overheid (politie) systematisch vervolgd wordt en mishandeld wordt."* Verzoeker gaat blijkbaar voorbij aan de motieven van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die grondslag vinden in het administratief dossier. Verzoeker beperkt zich tot het kort herhalen van enkele feiten en onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Het middel, voor zover ontvankelijk, is dan ook kennelijk ongegrond.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Wat betreft de louter melding "*Verzoeker wijst inzake naar artikel 3 EVRM*", kan de Raad volstaan te benadrukken dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Voor zover dit middel al ontvankelijk is, is het ongegrond.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN K. DECLERCK